

Posudek oponenta diplomové práce

Autor: Bc. Štěpán Procházka

Název práce: Občanská sdružení jako nástroj ochrany kulturní památky

Oponent: Mgr. Romana Šloufová

Kriteria hodnocení:	Hodnocení:
Vhodnost a aktuálnost tématu vzhledem k oboru Studia občanského sektoru	1
Stručné slovní hodnocení: Téma DP je vhodné a dosud málo zpracované.	
Využití relevantní teoretické literatury včetně cizojazyčné	1
Stručné slovní hodnocení: Autor využívá vhodnou literaturu. Cizojazyčná literatura je zastoupena dvěma tituly.	
Formulace cíl (problém, dílčí cíle) s využitím teorie	1-2
Stručné slovní hodnocení: Autor uvádí jako cíl práce analýzu možností záchrany kulturní památky prostřednictvím organizací občanského sektoru. Návaznost cíle na teoretická východiska není jasně patrná.	
Formulace hypotézy (výzkumné otázky)	1
Stručné slovní hodnocení: Autor jasně formuluje výzkumné otázky a stanovuje dvě hypotézy.	
Splnění vytčeného cíle	2
Stručné slovní hodnocení: viz podrobnější připomínky	
Vhodnost zvolených metod a jejich použití	2
Stručné slovní hodnocení: viz podrobnější připomínky	
Je-li práce prakticky orientovaná, zda přináší návrhy řešení (doporučení)	2
Stručné slovní hodnocení: viz podrobnější připomínky	
Kvalita vlastních závěrů	2-3
Stručné slovní hodnocení: viz podrobnější připomínky	
Práce s literaturou, citace pramenů, informačních zdrojů	1-2
Stručné slovní hodnocení: Autor řádně cituje, používá funkční odkazový aparát. Vytknout je možné uvádění přímých citací na str. 27 a 29 bez odkazu.	
Formulační a gramatická úroveň	1
Stručné slovní hodnocení: Po jazykové stránce je práce čtivě a srozumitelně napsána.	
Grafická úprava	1
Stručné slovní hodnocení: Grafická úprava je velmi dobrá.	

Celková známka před obhajobou: 2

pozn.: Lze udělovat známky od 1 do 4. V případě, že bude jedna část práce hodnocena známkou 4, je třeba práci nedoporučit k obhajobě.

Témata a připomínky pro obhajobu, průběh obhajoby:

(Je nutno vyplnit, aby se student mohl připravit na obhajobu; počet témat a připomínek upravte podle Vaší potřeby.)

Prosím o vyjádření k podrobnějším připomínkám.

Otázka k obhajobě:

Proč si autor myslí, že značné množství nadací a nadačních fondů dle jeho průzkumu pečuje o jednu konkrétní kulturní památku, ačkoliv on tyto právní formy na základě své analýzy pro péči o jednu vybranou kulturní památku za vhodné nepovažuje?

Cítí-li vedoucí práce či oponent potřebu vyjádřit se k práci či k průběhu obhajoby podrobněji, necht' tak prosím učiní zde (příp. na přiloženém archu).

K diplomové práci mám následující připomínky:

V teoretické části textu autor částečně opisuje informace z Příručky vlastníka kulturní památky a z webu ministerstva kultury, popisuje stav památky vybrané pro případovou studii. Dále uvádí pojetí občanské společnosti podle Ernsta Gellnera a Jana Sokola, aniž by tato obecná pojetí přiblížil či nasměroval ke zvolenému tématu ochrany kulturních památek. Teoretická část práce tak působí nesourodě.

V aplikované části práce autor hodnotí možnosti jednotlivých právních forem organizací občanské společnosti při ochraně kulturních památek. Je zde dohromady uveden jednak popis a obecné hodnocení jednotlivých právních forem organizací občanské společnosti a hodnocení právních forem ve vztahu ke konkrétnímu případu Usedlosti Bulovka, kvůli čemuž místy text působí nepřehledně a nejasně. Samotné rozbory právních forem jsou nevyvážené:

- U nadací se autor pokusil o průzkum subjektů, které jsou zaměřeny na oblast péče o kulturní památky (v příloze uvádí seznam). Vlastní vyhodnocení a závěry z tohoto průzkumu jsou však velice stručné (jeden odstavec) a v závěrech k této části jsou uvedena tvrzení, která se při prostudování seznamu zdají být nepravdivá: „Nadace zaměřené na kulturní památky mají většinou obecný charakter, tj. podporují jednotlivce a další organizace v péči o kulturní památky“ (str. 40). Přitom 9 nadací ze seznamu je zaměřeno na podporu památek v konkrétní oblasti, 11 na konkrétní památku a pouze 4 nadace mají obecnější zaměření. Proto možnost získání prostředků pro konkrétní památku vybranou pro případovou studii (Usedlost Bulovka) se nezdá být tak optimistická jak autor tvrdí.
- U nadačních fondů uvádí autor odkaz na stránky, kde lze přehled těchto subjektů s příslušným zaměřením nalézt, samotný rozbor je opět velice stručný. U nadačních fondů autor vynechal uvedení silných a slabých stránek právní formy s tím, že uvádí pouze rozdíly mezi nadací a nadačním fondem a stručně shrnuje, že nevýhody jsou stejné. Vůbec se nezabývá tím, že jeho hlavní argument proti právní formě nadace – nutnost nadačního jmění, u této právní formy odpadá. Sám autor také u nadačních fondů (stejně jako u nadací) uvádí, že v oblasti péče o kulturní památky jsou tyto dvě právní formy nejčastěji užívány pro péči o jednu konkrétní památku. Autor však dochází k jednoznačnému závěru, že tyto právní formy nejsou vhodné pro konkrétní památku Usedlost Bulovka. Otázkou proč pro jinou památku tyto formy vhodné jsou a tuto ne se nezamýšlí.
- U obecně prospěšných společností autor pouze uvádí, že počet subjektů této právní formy je výrazně nižší než u předchozích dvou. Žádný seznam či odkaz neuvádí. V rámci silných a slabých stránek se autor vůbec nezmiňuje o možnosti přístupu k dotáčným titulům jako jednomu z kritérií pro analýzu silných a slabých stránek (viz str. 9) ani o možnosti vykonávat doplňkovou činnost.

***Katedra studií občanské společnosti
Fakulta humanitních studií
Univerzita Karlova v Praze***

***Department of Civil Society Studies
The Faculty of Humanities
Charles University in Prague***

- Občanským sdružením autor věnuje nejvíce prostoru. Samostatnou podkapitolu věnuje popisu proces podrobného průzkumu občanských sdružení a vlastní analýze. V rámci této podkapitoly autor tvrdí, že nadace a nadační fondy většinou působí oproti občanským sdružením na celostátní úrovni. Jeho vlastní analýza u těchto dvou právních forem však svědčí o opaku. Na základě vlastního výzkumu v rámci praxe dochází k závěru, že občanské sdružení není z dlouhodobého hlediska péče o jednu kulturní památku perspektivní právní forma (str. 51). Ve vyhodnocení autor sám uvádí, že silné stránky této právní formy je možné brát také jako stránky slabé. Přesto však v závěru dochází k jednoznačnému tvrzení, že právní forma občanského sdružení je nejvhodnějším typem organizace pro naplnění záměru ochrany kulturní památky, což činní samotné závěry málo důvěryhodné.

V Praze dne 2. 9. 2010

.....

Podpis oponenta práce